

1.07

Ordinis Carmelitarum Prouinciæ Boethicæ.

Stantibus &c.

Dubium = *An substineatur electio Prouincialis, de qua agitur, in casu &c.*

1 *Eme, & Rme Dñe.* **C**VM in relatione huius Causæ habita die

10. Maij proxime præteriti nulla capta fuerit resolutio, sed rescriptum = *Dilata* = cura, & studium Eminentissimi Ponentis, procius benignitate assumptum, hoc fuit, vt Partes aliquo temperamento ad concordiam reducerentur. Adhibuit proinde operam quoque Reuerendissimi Episcopi Bobbiensis, olim Ordinis Carmelitarum Generalis, auditique pluries Partibus, omnem penitens inuenit respectu Vocalium Principalium eius nutibus veneratione, vtpotè qui iustitiam suæ causæ prudentissimo illius arbitrio subiecerunt; non sic tamen contingit ex parte R. P. Didaci Rios aduersarij, nam pro illo interessentes à proposito descuerunt, vt ab eodem Eminentissimo Ponente audiri supplicamus. Rediit propterea Causa ad trutinam, sperantque omnino Vocales Principales fauorabile rescriptum *negatiuum*, ob nullitatem aperienssimam controuersæ electionis, quæ quantò magis examinatur, eò magis semper euadit manifesta.

2 Talis perfectio est nullitas, quæ descendit ex *restrictiua*, iuxta quam coarctata fuit electio ad sex tantum personas, cum in illa Prouincia solus numerus Magistrorum ascendat ad quinquaginta sex, ex quibus viginti quinque sunt de numero, & reliqui extranumerales, inter quos, primum habuit locum P. Rios aduersarius, vt in *Summario nostro num. 1.* Hæc autem coarctatio ad certas personas cum repugnet omnimodæ libertati requisitæ ad Sacris Canonibus in electione, eo ipso impertat nullitatem securæ electionis; vt sunt *Text. in Cap. Cum terræ 4. de electione, et Cap. Vbi periculum §. Cæterum eodem tit. in 6. & Clementina: Ne Romanus pariter de elect.*, Sac. Congregatio apud Passerin. *de elect. cap. 2. num. 26.* ibi = *Sacra Congregatio sub die 13. Octobris 1585. declarauit, quod non licet Generali N. proponere duos, tres, quatuor, decem, ex quibus vnus eligi possit Prouincialis, vel Prior* = quam, etiã refert D. Vrsaya *Discept. Eccles. tom. 1. part. 1. discept. 13. n. 73.* vbi concludit pro nullitate electionis; Roderic. *quæst. Canon. 51. aut. 11. lib. 2.*, Donat. *prax. regul. tom. 2. tract. 1. quæst. 10. num. 11.* Samuel. *de elect. tract. 2. controu. 4. num. 1.*, & seq., Passerin. *eodem tract.*

trakt. cap. 2. nu. 12., Matheuc. de Offic. Cur. Ecclesiast. cap. 18. nu. 2., apud quos resolutiones Sac. Congregationis. Card. de Luc. disc. 3. num. 11. de regular., Pignatel. consult. 77. num. 9., Rota decij. 37. num. 6. coram Ottobon., & decis. 279. num. 25., & seq. parte 9. recentior.

3 Habet ergo electio, de qua agimus, in sui facie initium patentissimæ intrinsecæ nullitatis, quam si Pars Aduersa vult excusare, necesse est, quod proponat abrogationem Canonice Sanctionis; quam certè inducere non potest illa Ordinis Constitutio *part. 4. cap. 15. num. 2.,* vbi determinatur, *quod nullus possit eligi in Præuincialem, nisi fuerit nominatus, & presentatus Gremialibus Capituli à Priore Generali, vel eius Vicario de ipsius consensu.* Etenim cum certum sit, quòd quatenus Constitutio ista loco citato importat facultatem nominandi certas personas, extrà quas cadere non possit electio, disponit omnino contra ius Canonicum in dicto *cap. Cum terra 4. de elect.,* estque correctoria, imo contraria dispositioni iuris communis, hoc sanè casu non sufficit vltimo modo allegare prædictam Constitutionem, sed ostendere etiam opus est, vt vim aliquam habeat, quòd sit à Summo Pontifice confirmata in forma specifica, vt communiter docent DD. in *cap. Porrecta de confirmat. vtil. vel inutil., Post. resolut. 130. n. 28 & 32., Bonden. Colluct. legal. 2. num. 103., Conciol. ad Statut. Eugub. in Prælud. nu. 77., Card. de Luc. de iure patr. disc. 67. n. 12. bon. mem. Anfald. in addit. ad decis. 86. num. 61., Rota decij. 331. num. 10. part. 4., & decis. 333. num. 27. part. 11. rec.*

4 Quod autem Constitutiones Ordinis non habuerint huiusmodi confirmationem in forma specifica, ipsi Aduersarij tenentur fateri; cum notorium hoc sit in Religione, & ex corpore ipsarum Constitutionum appareat: quandoquidem in vltimo illarum capite, in quo expressè, & præcisè tractatur de illarum confirmatione inueniuntur illa verba = *Presentia statuta confirmamus* = Et infra = *Constitutiones prædictæ iudicio RR. PP. ex decreto Capituli Generalis Romæ celebrati anno 1625. in die Pentecostes recognita, approbata, & publicata, & ad normam Sacri Concilii Tridentini redacta, ac iussu eiusdem Reuerendissimi Patris in lucem edita* = Quæ omnia, cum demonstrent recognitionem, approbationem, & publicationem ex decreto Ordinis factam sola auctoritate Definitorij, nullum vestigium important *de Confirmatione Apostolica in forma specifica,* imo nec in forma communi, quæ si adesset, certè in prædicto capite fieret de illa specialis mentio, vt suo loco fit de confirmatione Regulæ eiusdem Ordinis; & eo potissimum, quòd cum eadem Constitutiones nouissimè fuissent reimpressæ anno 1722. nec verbum sit de Confirmatione Apostolica, nec de decreto illam impetrandi, vt fit in omnibus Religionibus, quæ approbatas suas Constitutiones habent.

- 5 Patet etiam ex specifico testimonio, quod habemus ad calcem Acto-
rum Capituli Generalis celebrati anno 1680., in quo refertur,
quod anno 1678. consulta fuerat Sac. Congreg. Concilij pro par-
te tunc Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis super sub-
sistentia cuiusdam Constitutionis *part. 1. cap. 22.*, virtute cuius il-
lis Religiosis, qui habuerant communem administrationem in
Ordine, concessum erat disponere de bonis suis intra eundem,
& cum hæc videretur esse quædam testandi species, rationem
dubitandi expresse desumebant, ex quo, ibi = *Hæ Constitutiones
non sunt à Sede Apostolica confirmatæ.* Sacraque eadem Congre-
gatio respondit *negatiuè*, subscribente Eminentissimo clar. mem.
Card. Columna Præfesto, abrogataque ex tunc fuit prædicta fa-
cultas, quatenus iuri Canonico contraria, nec à Sede Apostoli-
ca confirmata in forma specifica, vt opus erat ad illius subsisten-
tiam *Summ. num. 2.*
- 6 Nec ob stare valet, quod in aliquibus actibus forsàn ex aduerso alle-
gandis, dictum sit: illas esse Apostolica auctoritate confirmatas,
quia hæc ratio sine relato ad certos particulares fines produ-
cta, nihil prodest, & quando hæc confirmatio aliunde ostendi
non potest, sed imo per expositionem Ordinis supra deductam
potius excluditur, tantò minùs quæuis alia ratio quicquam
operari valet. Quod si agatur de tacita, seu præsumpta; regula est,
quod vbi non constat de confirmatione facta per Papam ex certa
scientia, & Constitutionibus ipsis præcisè discussis, alia quævis
confirmatio, quæ haberi, vel præsumi posset, intelligitur de
confirmatione in forma communi, vt tradit *Card. de Luc. de iu-
dicijs disc. 35. num. 63.* ibi = *Vbi non constat de confirmatione ex-
pressa, ad eò vt de tacita, seu præsumpta agatur, tunc regula est; vt
consenda veniat in forma communi = Et de seruitut. disc. 61. n. 12.*
vbi ex deductis per *Buratt. decis. 6. & adden. ad eundem ibidem,
& decis. 188., & Rota decis. 438. par. 4. recent. tom. 3.* conclu-
dit: Quod in exorbitantibus, & odiosis, non sufficit confirma-
tio præsumpta, etiam resultans ex longissimi temporis obseruan-
tia, sed requiritur clara, & specifica confirmatio; Quæ tamen in
forma communi si adesset in ijs partibus, in quibus Constitutio-
nes sunt contrariæ dispositioni Iuris, & naturali Eligentium li-
bertati, illas conualidare non posset, vt similiter tradunt *Con-
ciol. ad Stat. Eugub. dicto Præclud. num. 71. Rocc. de contract. Mi-
nor. Glosa 8. s. 2. num. 9., & seq. Tartagl. de refer. stat. art. 32.
num. 26., & seq., & 32. pariter cum seq. Bonden. dict. colluct. 2.
num. 102., & seq. tom. 1. Rota decis. 149. num. 12. coram Octob. &
& decis. 94. num. 11. par. recent.* Ex quibus omnibus concluditur
in vim præfatæ Constitutionis talem restrictiuam minimè fieri
potuisse, & consequenter ex hoc capite electionem controuer-
sam nullam omninò remanere.

7 Nec subsistit, quod Reuerendissimus Præses vsus non fuerit huiusmodi facultate, eo quia dumtaxat nominauerit sex Religiosos, non tamen explicauerit exclusiuam alijs datam, vt ex aduerso allegatur. Nam hoc illico cessat, si attendatur, quod de nullo similiter ex Reuerendis PP. Generalibus in suis nominationibus omnium Magistrorum in genere, quas faciebant pro electione Prouincialis, inuenietur, quod expresserint exclusiuam aliorum, & tamen omnes Gremiales bene semper intellexerunt alium extra nominatos Magistros eligere non posse, existimantes, quod aliter contrairent facultati per prædictam Constitutionem concessæ. *Nullus possit eligi &c.* quam in sua facultate semper exprimebant, vt in omnibus, quæ exhibentur satis apparet. Cum autem in præsentī Reuerendissimus P. Generalis in sua facultate expresserit prædictam exclusiuam ibi = *Extra quorum numerum, & conditionem non possit alius eligi* = & prædicta facultas, virtute cuius erant exclusi à voce passiuæ, qui non fuissent propositi à Reuerendissimo Præsidi, lecta fuisset vniuerso Cæui Capituli, *Summario num. 3.*, factaque in vim huius facultatis nominatione illorum sex tantummodo ibi = *Deindè Excellentissimus Præses CVM AVCTORITATE EXPRESSA IN LITTERIS R. P. N. GENERALIS, & confirmatis à Sede Apostolica erga nominationem ad Officiū Prouincialatus RR. PP. MM. Fr. Didacum Thomam de los Rios &c.* ipsa nominatio de sui natura erat restrictio, & restrictio in sensu omnium Gremialium, quin sit locus præcisioni ex aduerso allegatæ inter proponere, & restringere; quotiescūquè enim intimatum fuerat Vocalibus iuxta prædictam facultatem concessam Excellentissimo Præsidi, non posse eligere, nisi vnum ex nominatis ab ipso, facta post nominatione in sex tantummodo, nominatio de se ipsa, sine noua aduertentia, erat restrictio, & exclusio omnium aliorum, qui non fuerant propositi ad illud munus, nam plenariam habebat correlationem cum prælecta facultate, & expressum satis dicitur, quod venit ex intentione, & natura ipsius actus *Text. in cap. cum quid ff. si certum petatur. Gratian. discept. 679. num. 10. Rota decis. 28. num. 5. par. 4. tom. 2., & decis. 429. num. 14., & seqq. par. 18. rec.* Vnde vt aliud intelligere possent Gremiales, opus erat è contrario, vt illi clare exprimeretur.

8 Nec comprehendi potest, quomodo Pars Aduersa dicere, & allegare audeat Reuerendissimum Præsidem usum non fuisse facultatibus sibi concessis, quando in sua responsione *num. 6.* ait: *Domini autem Excellentissimi, & Reverendissimi Præses DECLARANDO SE VELLE VII OMNIBVS FACULTATIBVS SIBI ATTRIBVTIS, ad Officiū Prouincialatus proposuit sex qualificados Magistros &c.* quæ verba constant ex actis eiusdem Capituli, & uti relativa ad facultates, omnimodam

important restrictionem, prout in iisdem facultatibus continetur.

9 Nec ista restrictio ullomodo excusari potest aliis prætextibus ex adversò insinuat. Primò scilicet, quia in ea intercesserit auctoritas Apostolica; Secundo quod fuerit licita propter necessitatem; Tertio, quod ab Electoribus acceptata fuerit; Quarto demum, quod de illa sint aliqua exempla in Religione. Prima namque statim cessat; nam si Auctoritas Apostolica unice colligitur ex Brevi SSm̃i relato *in contrario Summ. num. 1.* patet illud emanasse ad petitionem Reverendiss. Generalis in simplicem confirmationem suæ deputationis factæ de Reverendiss. Archiepiscopo in Præsidentem futuri Capituli; sicque in eo insertæ sunt facultates illi attributæ per Epistolas ejusdem Reverendiss. Generalis, qui in illis exposuit conformes esse constitutionibus Ordinis ibi = *Sicut per Constitutiones Ordinis sancitum est*, nec per hoc dici potest, quod eadem facultates contrariæ dispositioni Juris Canonici, & libertati Eligentium confirmatæ fuerint, aut concessæ, prout necesse fuisset, ab ipso Papa, qui per hujus generis confirmationem solummodò approbavit facultates, quæ legitimè à Reverendiss. Generali juxtà Constitutiones Ordinis, & Sacros Canones concedi, & transferri potuerunt in eundem Reverendiss. Præsidentem; nihil tamen de novo tribuit, nulloque modo progressus est ad ampliandas, & extendendas contra Sacros Canones, & Constitutiones Ordinis facultates, quas Reverendissimus P. Generalis, ut vidimus, non obtinebat, neque poterat idcirco transferre. Ita Canonistæ *in cap. 1. de confirmat. util. vel inutil. Pignatell. consult. 71. num. 2. & 3. tom. 5. Rota dec. unica num. 2. de confirmat. cor. Cassad. decif. 702. num. 6. part. 1. divers. dec. 267. num. 10. decif. 229. num. 15. par. 19. recen. & pleniùs dec. 154. nu. 24. cum seqq. cor. clar. mem. Card. Caprara.*

10 Parique facilitate tollitur secunda; nam quando etiam restrictio Eligendorum posset fieri licita, ex urgente necessitate, de quo modo nolumus in jure disputare, adhuc esset difficultas in assignanda hujusmodi necessitate, quam Doctores ipsi ex adversò allegati deducunt ex facto Electorum, ex quò nempe illorum dissentiones, & scandala justam præbuisent Superiori causam, ut ad odium, & rixas compescendas uteretur tali restrictione in commodum publicæ tranquillitatis, quæ sanè necessitas non fuit, aut esse potuit in nostro casu in favorem P. Rios adversarii, à quo fuerat prætensa, ut satis constat. Licet enim urgente tali necessitate publica potuisset esse licita, vel in jure tolerabilis talis restrictiva (quam laudati Rm̃i PP. Generales in exemplis proximè adducendis non agnoverunt licitam ipsis fuisse absque facultate Apostolica) vel in favorem Superiorum præ refrenandis Subditis, vel alicujus Viri probi, & indifferentis ad confirmandam pacem,

ant reformationem promoventium pro augenda observantia, non tam in assignabitur casus, in quo liceat similem restrictivam facere *in quibus libuerit*, vel in favorem unius ex capitibus factionum, ut in nostro casu factum fuit, quod certè non est dissensiones sedare, sed vires unius factionis augere; Sicque restrictiva, quæ in certis personis sub quavis cautela, de per se est intolerabilis in jure, redoletque affectionem privatæ personæ, non verò boni communis, in nostro casu *consideratis considerandis* magis peccatum fuit.

11 Corruit item tertia: Nam si ante electionem ipsam decem, & novem Vocales protestati fuerant contra imminentem, sub jam prævisis nullitatibus, electionem ob gravem metum injustè illatum (de quo infra) eandemque protestationem post secutam electionem repetierunt, nulla penitus allegari potest concors Vocalium acceptatio, cum imo talis protestatio præferat disensum, & contrarietatem Protestantium, ut notant *Bartol. in cap. non solum S. morte num. 76. ff. de non. oper. nunc. Mascard de probat. conclus. 1054. num. 11. lib. 2. Sperell. decis. 75. num. 52. & seqq. Rota decis. 863. nu. 5. coram Serafin. dec. 72. num. 13. cor. Cels. & dec. 163. nu. 30. cor. Cerro*; de quo infra multa afferemus.

12 Et tandem ruit quarta, cum exempla adducta in *Summar. manuscriptor. Paris adversa*, & quotquot afferri possint, nihil probent pro se in favorem controversæ restrictivæ; primò enim similis consuetudo restringendi nominationem ad certas personas non est in nostra Religione, sed nominandi certum genus, nempe omnes Magistros, contra quam nullum affertur exemplum, nec afferri posse credimus, in quo P. Generalis propria auctoritate nominaverit certas personas pro libito, extra quas cadere non posset electio; ut in præsentia actum est. Omnia enim exempla, quæ allegantur sunt de nominationibus factis in certo genere personarum, scilicet omnium Magistrorum, tam de numero, quam extra numerum, cui favet consuetudo, & pro quo saltem probabiliter, non requiritur confirmatio Apostolica, nam ut ait *Matheucc. de Offic. Curia num. 2. cap. 18. Est commune apud Fagn. in cap. cum dilect. de consuet. num. 36. non tolli libertatem electionis ex eo quod restringatur electio ad certum genus personarum, ut ad Magistros, Lectores &c. vel ad certam nationem, & valere electionem dicit Donat. prax. tom. 1. tract. 1. quæst. 10. sicut valet illa Pontificis, qui de Collegio Cardinalium assumitur, & patet ex practica multarum Religionum, in quibus sunt alternativæ substituta, ut electio Superioris semel fiat de una, & semel de alia natione; sed hæc non procedit, dum arbitratio particulares personas respicit; & similiter P. Lezana quæst. mor. tom. 2. tit. de elect. regul. cap. 5. nu. 22. licet multi oppositum sentiant, ut videre est apud laudatum Fa-*

gnan. in dist. cap. cum dilectus de elect. à nu. 1. ubi fusè contrarium sentientes adducit.

- 13 **Quamobrè Rm̄i PP. Generales, qui electionem restrixerunt ad Magistros tantum de numero, qui sunt viginti quinque, cum ut plurimum Magistri omnes ascendunt ad num. 60. circiter, curarunt habitari prævia speciali ad hoc Apostolica auctoritate, ut habemus in nominatione facta per Rm̄um P. Generalem Monsignatum in nostra Provincia, quæ fuit, *facto super hoc verbo cum SSmo, ut in Summar. num. 4.* ubi est observatio dignum, quod cum dubitari non possit hanc fuisse restrictivam (aliter non egeret facultate SSm̄i) tamen non expressit, quod extra Magistros de numero eligere Gremiales non possent, quem vellent, benè agnoscens ex usu Religionis superfluum hanc animadversionem esse, cum omnes scirent hac eadem forma, semper, Generales usos fuisse in suis restrictivis factis ad omnes Magistros tam de numero, quam extra numerum, & quod non poterant alium Vocales nominare, qui ex illo genere non esset.**
- 14 **Et in alia nominatione facta pro Provincia Aragoniæ per Rm̄um P. Generalem Theodorum Stratium, qui electionem arctavit etiam ad Magistros de numero reperimus, quod specialem petiit facultatem à felicis record. Urbano VIII. ut constat ex ejus brevi, quod in Bullario Ordinis tom. 2. extat fol. 459. & similiter fol. 457. alio simili Brevi ipsi concessa fuit facultas similem restrictivam faciendi in Provincia Belgica, quæ omnia evidentè demonstrant, quod PP. Generales non solum semper agnoverunt, non posse uti illa restrictiva ad certas personas, ut per constitutiones illis concedebatur, deficiente approbatione Apostolica in forma specifica (quam optimè ipsis concessam esse in constitutionibus agnoverunt, idque circa hoc jus sibi reservarunt, ne illum perderent, si constitutiones in forma specifica aliquando confirmarentur) verum imò nec ad coarctandas similes propositiones ad magis strictum genus personarum; scilicet ad Magistros præcisè de numero; non concurrente approbatione Apostolica in forma specifica; etiam ab illis ad hoc expressè impetrata; uti nulla esset electio Summi Pontificis, si hæc ad solos Eminentissimos Cardinales Episcopos restringeretur, vel ad solos Presbyteros, vel Diaconos; cum hoc esset supra restrictionem ad certum præelectum genus personarum; aliam addere restrictionem ad genus specificum in illo superiori genere contentum, in quo maxime libertas Vocalium arctaretur.**
- 15 **Nec si talis consuetudo in factò subsisteret, relevaret in jure, deficiente, ut diximus, confirmatione Apostolica in forma specifica, quia talis consuetudo etiam si immemorabilis in totum abrogata reperitur ex ejusdem juris Canonici dispositione in prædict. cap. Cum terra de elect. ibi = *PRAVÆ CONSVETVDINIS MOR;***

*BVS IRREPSIT = Et rursus = PRÆSCRIPTAM CON-
SVETVDINIS PRAVITATEM SANCIMVS PENITIVS
ABOLENDAM; ubi Fagnanus nu. 1., & 2. & per tot., & si-
gnanter nu. 7. plene fundat cum multis sublatam fuisse consuetu-
dinem, etiam memorabilem ibi = Cum textus non simpliciter
deroget consuetudini, sed eam improbet, uti correptam, ut patet ibi:
prava Consuetudinis morbus irrepserit, nec non ibi = præscriptam
consuetudinis pravitate sancimus penitus abolendam, hinc sequi-
tur, ut talis consuetudo sit nulla, & in præscriptibilis, etiam si sit
tantis temporis, ut eju: iniii non extet memoria.*

- 16 Absoluto examine primæ huius indubitabilis nullitatis controuer-
sæ electionis, ad alias æquæ etiam certas descendimus, exclusio-
nis nimirum Vocalium, & respectiue augmenti, prout certè con-
stat ex actis Capituli. Incipiendo igitur ab exclusione, primo lo-
co statim se offert exclusio P. Mag. Ioannis de Texada Vicarij
Reactoris Collegij Diui Alberti Hispalensis, qui à Reuerendissimo
Præside exclusus fuit à suffragio in Capitulo ferendo, ex capite
quod excommunicatus fuisset, vt in actis eiusdem Capituli asse-
ritur, sed qua facultate, & qua forma (aliàs de iure seruand.)
excommunicatus, & exclusus, & expoliatus fuerit à iure suo;
suffragioque in electione ferendo, opus est demonstrare, vt fa-
ctis, superque constet de iniuria ipsi illata, nullitateque electio-
nis, quæ venit irritanda ex hoc præcisè capite exclusionis huius
Vocalis.
- 17 Vt ergò hec demonstremus, operæ pretium existimamus expo-
nere ea, quæ circa prædictum P. Texada acciderunt ex ijs so-
lummodò, quæ constant, & deducuntur ex testimonio dato per
assertum Iudicem Apostolicum, Vicarium Generalem Archie-
piscopatus Hispalen. omittendo ea omnia, quæ circa hoc factum
ex alijs testimonijs habemus, vt ita ex ipso testimonio præcisè
ab Aduersarijs in sui fauorem exposito, nedùm istam, verùm &
omnes aliàs nullitates incontrouertibiliter deducamus, & illam
præcipuè omnium maximam, qualis est metus iniuste Vocalibus
inactus, quo ad electionem processerunt, vti omnia, quæ à
Nobis considerantur, spontè ex prædicto partis aduersæ testimo-
nio fluunt.
- 18 Mortuo P. Magistro Ioanne Delgado Rectore Collegij Diui Al-
berti Hispalen. sub die 22. Ianuarij 1725. tribus scilicet mensi-
bus ante celebrationem Capituli, de quo agimus, R. P. Prouin-
cialis Gonzalez, qui eo tempore intentus visitationi Prouinciæ
degebat in Conuentu Castrij Iulij Diæces. Corduben. suas litteras
parentes expediuit sub die 30. eiusdem mensis, quibus in Vicarium
Rectorem supradicti Collegij instituebat Pater Texada juxta in-
controuertibilem facultatem ordinariam sibi concessam per
Constitutiones Generales Ordinis par. 4. cap. 20. num. 6. ibi = Quod
si

si post ultimam Congregationem in aliquo Conuentu ante Capitulum Prouinciale, vel propter obitum, vel propter aliam causam Prioratus aliquis vacauerit, Prouincialis illi providebit de Vicario duraturo vsque ad Capitulum Prouinciale, in quo talis Vicarius vocem, & locum habebit, sicut Priores = vti fuit ad litteram casus præsens, in quo vsque ad Capitulum nulla erat habenda Congregatio, cui consonat vniformis, indubia, & numquam, interrupta practica illius Prouinciæ, & vniuersæ Religionis.

19 Virtute igitur harum incontrouertibilium legis, & consuetudinis Religionis, facultatisque per ipsas competentis Prouinciali, mortuo prædicto Rectore sub citato mense Ianuarij, post cuius obitum haberi non debebat aliqua Congregatio, cum Capitulum Prouinciale esset infra tres menses celebrandum, prædictus P. Prouincialis Gonzalez instituit, vt diximus, prædictum Vicarium Rectorem, præsentatisque, & lectis litteris suæ institutionis admissus fuit ab omni ferè Communitate dicti Collegij, quæ ascendit ad numerum quadraginta Religiosorum, contradicentibus inopinatè vndecim Partialibus R. P. Rios, qui prætextu quorundam decretorum, quæ olim pro Prouincijs Hispaniæ edita fuerant à Reuerendissimo P. Generali Ioanne Stephano Chizzola, in decursu suæ generalis visitationis sub anno 1595. (de quibus infra) volentibusque insubstantibus legibus, abrogatis, & correctis, & vt tales in Prouincia habitis, turbare pacem, fœdareque Prouinciæ, & sui Superioris honorem, temere contradixerunt prædictæ acceptationi, & suo legitimo Superiori debitam obedientiam tumultuariè denegarunt, recursu indebitè factò super hoc puncto coram eodem asserto Iudice Vicario Hispalensi sub prætextu, quod in ipso resideret subdelegata à Reuerendissimo Archiepiscopo quædam facultas ipsi ab Illustrissimo Nuncio ad alium valde diuersum finem concessa, contementibus friuolis excusationibus quæsitis, iurata sui status obedientiam, pœnasque impositas per Constitutiones Ordinis similibus inobedientibus, quibus certè ipso factò incursi reperiuntur.

20 Nam eadem Constitutiones par. 3. cap. 2. num. 3. disponunt, ibi = *Item statuimus: quod omnes, qui contra suos Superiores se crexerint eorum officium vsurpando, vel quouis modo impediendo per se, vel per alios, ne suum officium effectiue exercere valeant, LOCO, ET VOCE CAREANT, ET IN CARCERES DETRUDANTVR* in eis permansuri ad arbitriam Reuerendissimi Patris. *Esse eo dementia, & temeritatis deuenerint aliqui ex nostris Religiosis, vt Ecclesiæ Prælatos, aut Principes, & Fautores excitare grauentur, aut damnificentur in personis, vel à suis Officijs auocantur, PRÆTER EXCOMMUNICATIONIS MAIORIS SENTENTIAM, QUAM IPSO FACTO INCURRERIT,*

si talia contra Priorem suum, suam Localem, suam Prouincialem, aut contra eius Vicarium perpetrare presumpserint, IN PERPETUUM LOCO, ET VOCE PRIVATI EXISTANT.

21. Facto prædicto, contra leges, & pacem, obedientiamque recursu per supradictos Refractarios ad Vicarium Hispalen. ex asserto motiua, quod dictus Vicarius Rector non fuisset à Prouinciali institutus juxta dispositionem prædictorum decretorum Reuerendissimi P. Generalis Chizzola, petierunt, vt decerneret, nè P. Texada suo officio Vicarij fungeretur, sed deponeret continuo litteras suæ institutionis; & dictus Vicarius Generalis Hispalen. contestum sine vlla citatione hoc ipsum, quod Refractarij petierunt, exequi decreuit, vt ex sua etiam relatione *Summ. num. 5. litter. B.* ibi = *E si domandò con istanza da detti PP. Maestri, che si raccogliesse la detta patente, per non essere stata spedita secondo la legge municipale di detta Prouincia, e speditissimo il nostro mandato, contra il detto molto Reu. Fra Giouanni Diez de Texada, perche originalmente la mettesse negli atti, e che non eseguisse il carico di tal impiego, nè che facesse da Vicario Rettore, sino a tanto, che altra cosa non si fosse ordinata da Noi.* Et omisit pœnas referre excommunicationis latæ sententiæ, sub quibus hoc mandatum edidit, & omisit quoque recursum Vicarij Rectoris continuo facti, denegando illi vllam jurisdictionem ad cognoscendum de hac causa, & multò minùs, vt ità procederet ipsum deponendo, & expoliando officio suo ipso inaudito, & præsentando etiam (sub protestatione, quòd non per hoc consentire dici deberet in eius jurisdictionem) Constitutiones Ordinis suprà relatas, quarum virtute ille, omnesque Prouinciales ex ordinaria sua facultate instituebant in omni Religione similes Vicarios, eaque omnia, quæ in aperto ponebant insubstantiam, & abrogationem indubiam prædictorum decretorum infra demonstrandam, quibus etiam non ignari Aduersarij de tali insubstantia mala fide vti volebant, Tandem omisit, quòd cum stante hoc recursu pro parte dicti Vicarij Rectoris, debuisset suspendere, vel reuocare decretum, vt non remaneret expoliatus, nulla præcedente legitima justificatione, solummodò prouidit, quòd Aduersarijs communicaretur allegatum, relinquendo Superiorem sine munere, Collegium sine Superiore, & in sua rebellione Rebelles,
22. Loco hæc omnia exprimendi, sequentia, quæ post mensem, & ultra acciderunt verbis hisce subjunxit = *Alli 23. de Marzo di questo anno per parte del detto molto Reuerendo P. Fr. Gio: Diez de Texada si presentò auanti di noi vna istanza, che desistena dalla detta lite, e dal detto Vicariato, la quale istanza ordinassimo fosse messa negli atti = dicto Summario num. 5. litter. C.:* Pro cuius casus intelligentia operæ pretium est scire, quòd cum Reu. Prouincialis vidisset suum Vicarium Rectorem ab officio indebitè, & violen-
- ter

tèr suspensum, ad eum finem, vt continuò intellexit, impetrandi illo medio tempore à Sancta Sede nominationem Rectoris, qui posset pro P. Rios in proximo Capitulo suffragari, & repellere dictum P. Texada, vt literis rotundis constat ex epistola eiusdem P. Rios videnda *Summario num. 6.*: Cumque, instante infra mensem celebratione Capituli, videret P. Vicarius Prouincialis non esse locum interponendi appellationem, accessit ad Ciuitatem Hispalen., vt prouideret de remedio, cum functus esset facultate extraordinaria Generalitia sibi specialitèr delegata, sub die 7. Martij 1724., & in vniuersa Prouincia publicata, & acceptata decem antea mensibus, in qua sub occasione dispensandi Congregationem de lege faciendam, confirmauerat Vicarios ante ipsam factos, qui & in illa alias erant confirmandi, & concedebat vlteriùs auctoritatem ad instituendos alios, vbi occurreret necessitas in omni tempore vsque ad Capitulum inclusiuè *Summario num. 7.*; quod in vim Constitutionum P. Generalem facere posse ab Aduersarijs fatetur in nouis documentis ab ipsis coràm E^mo Ponente productis.

23 Cùm igitur functus Prouincialis hac facultate inueniretur, non aliud remedium opportunius, & breuius ad vitandam illam violentiam adinuenit, quam vt P. Texada suæ primæ nominationi, quæ ordinaria facultate illi concessa fuerat, abrenunciaret, vt fecit, & coràm dicto asserto Iudice Apostolico præsentauit, vt ex supracitatis verbis relationis constat, quo præterita iniustissima lita necessario marcebat; vt sic auctoritate Generalitia, quam nulla cauillatione subtertugere poterant, illum iterum in Vicarium institueret: Itaque prædicta auctoritate sibi concessa in Vicarium dicti Collegij eundem P. elegit die 26. Martij: Cum itaque literas suæ institutionis Communitati præsentasset, iterum admissus fuit, & in possessione positus, sex tantum ex Fratribus reluctantibus obedire, adhuc Hispali præsentate eodem Prouinciali, quo actum est, vt procederet iuxta supra laudatam Constitutionem §. 18. ad eorum carcerationem ob reiteratam rebellionem, & inobedientiam in suis Cellis; Et statim eodem die comparuerunt coràm Vicario Generali Hispalen. exponendo, quod dictus P. Texada post renunciationem sui Vicariatus aliam nouam similem obtinuerat nominationem in Rectorem, quam coràm Collegio præsentauerat, & in cuius vim ad possessionem fuerat admissus, & quod ob contradictionem ab ipsis factam inueniebantur carcerati, petentes, vt de remedio prouideret, factoque hoc recurfu Vicarius Generalis partibus non citatis, nec auditis decreuit, quod sequitur = *E da noi vista, ed vedita l'istanza ordinassimo notificarsi, e che se gli desse la notificazione à detto Reuerendo P. Vicario Prouinciale, e Vicario Rettore, che facessero leuare dalle Carceri detti RR. PP. Macstri, ed*

altri Religiosi, e che presentassero la patente originale del Vicario Rettore, che gli era stata spedita, il tutto sotto le pene delle Censure precise in termino da due bore, e con l' ammonitione, che se implorarebbe il reale aiuto, e si passarebbe al detto Collegio, e s'aprirebbero le porte delle Celle, e si sprigionerebbero li detti Religiosi, e si procederebbe à quel di più, che di giustizia hauesse luogo = Summario num. 5. lit. D.

24. Hoc decretum notificatum fuit Reu. Vicario Prouinciali, non tamen P. Texada Vicario Reftori, vt constat, ibi = Il qual dispaccio fu notificato in persona dall' infra scritto Notaro à detto Reu. P. M. Vicario Prouinciale a' 27. del detto mese, come alle otto, e mezza della mattina, fu eseguito, per non esser comparso il detto R. P. Vicario Rettore si fecero diuerse diligenze, e per non hauere conplito secondo il tenore del detto dispaccio furono dichiarati li detti R. P. Vicario Prouinciale, Vicario Rettore, e Frà Damiano de Molina Vice-Rettore del detto Collegio, incorsi nelle Censure, e dichiarati per publici scomunicati, e messi, e registrati per tali, e come tali nelle tabelle di diuerse Chiese di questa Città li detti Vicarij Prouinciale, e Vicario Rettore = Summ. num. 5. lit. E. :

Quibus non contentus armata manu dictus Vicarius Generalis sequenti die processit cum omnibus Ministris suæ audientix, & sex militibus (vt ipse ait), quia nolumus recedere à relatione ipsius, quamuis de cætero esset numerus sexaginta armatorum inter Milites, & Ministros, qui excarcerationi adstiterunt ob ingentem numerum Ministrorum, ex quibus familia armata illius magnæ Audientix componitur.

25. Illis sic excarceratis per violentam portarum conuulsionem, vt non negatur ab Aduersarijs, processit ad eorum examen, vt causam suæ carcerationis exprimerent, in quo apertè suam inobedientiam, & illius motiuum declararunt Summario num. 5. lit. F. quibus omnibus à Reuerendo Vicario Prouinciali perspectis, & perpensis, cum in vesperis Capituli se vidisset excommunicatum, & per publicos cedulones declaratum, & à suis inobedientibus Subditis parui perpensum, nullam aliam viam inueniendo tot violentias vitandi, prudenti certè consilio coràm asserto Iudice comparuit, illi præsentauit titulum nominationis, & institutionis P. Texada, & absolutionem petijt Censuræ, quæ ipsi relaxata fuerat, vt etiam ex testimonio relato constat: Hucusque relatio istius facti sequenda vnicè, & præcisè testimonium Vicarij Generalis Hispalensis, qui quantum potuit illud in fauorem sui ipsius contextuit, relictisque omnibus alijs testimonijs, ex quibus innumera alia facta maximè aggrauantia resultarent, si illis vteremur.

26. Vt autem clariùs ex hoc facto deducantur nullitates, quæ supra primam iam demonstratam, promanarunt in nostra controuersa,
- ele-

electione, opus est tria animaduertere, alterum circa decreta, de quorum inobseruantia conquerebantur inobedientes, alterum circa facultatem assertam Vicarij Generalis Hispalen, alterum denique circa protestationes à Vocalibus factas in Capitulo.

27 Circa primum, decreta citata ex aduerso 13., & 14. ædita fuerunt à Reuerendissimo P. Generali Chizzola pro Prouincijs Hispaniæ in decursu suæ visitationis anno 1595. in quibus præcepit, quod cum iuxtà Constitutiones tunc in Ordine vigentes, Congregationes intermediæ minimè celebrandæ fuissent, electiones, quæ inter vnum, & alterum Capitulum faciendæ essent, fierent à Prouinciali consulto suo Socio, & duobus saltem Definitoribus, *Summario Num. 8.*, sed callidè reticuerunt Aduersarij prætextu huius decreti contra Superiores conspirantes, primò: quod prædicta decreta non sunt perpetua, nequè uti leges in Prouincia habentur, quod durarunt quandiù durauit gubernium prædicti Generalis, & quod Generales Ordinum se solis de Iure communi leges condere non possunt, nisi cum Capitulo proportionato, siuè Generali, siuè Prouinciali, vt cum D. Thoma, & P. Suarez benè supponit *Lezana tom. 1. q. Regul. tit. de Prælat. Priuilegijs cap. 18. n. 90.*

28 Et quod hoc ita sit, negari ab Aduersarijs non potest, stante quodam manifesto ab ipsis typis mandato nomine Conuentus Hispalensis, promulgato Anno 1714. occasione satisfaciendi cuidam Memoriali porrecto tunc Vicario Generali Hispalen. in quo contra dictum Conuentum exponebatur imposuisse super ipsius bonis certum censum, quod iuxta citatas leges P. Chizzola pro Prouincijs Hispaniæ prohibitum erat, contra quod doctum illud manifestum elaboratum fuit, & in illo paulo post initium, hæc quæ habentur ibi Hispanico sermone, hic latino idiomate (vt ostensum est Eminentissimo Ponenti) afferuntur: *Vt respondeamus supponendum est hæc decreta Reuerendissimi Chizzola nos non obligare primò, quia non sunt perpetua, cum nullus Generalis habeat facultatem condendi leges perpetuas.* Et prosequitur cum Lezana exponendo id quod requiritur, vt decreta Generalium Nostri Ordinis vim habeant legis. Et ex alijs multis Capitibus ad euidentiam demonstratur in dicto Manifesto decreta præfata cessare cum morte Reuerendissimi Chizzola, & quod ita in praxi intellectum est, & semper fuit in illa, reliquisque Prouincijs Hispaniæ, & concluditur, quod in vno ex Capitulis illius Prouinciæ sub anno 1639. ità fuit declaratum, tradendo etiam ad literam huiusmodi declarationem, vt in *Summario num. 9.*; Cui manifesto subscripserunt primi Magistri omnium ferè Religionum, & Conuentuum prædictæ Ciuitatis Hispalen. sentientes vniuersimodè dicta Decreta cessasse.

29 Et reticuerunt etiam exponere, quod quamuis fuissent leges ultra vitam illius Generalis valiturae, hodie nil probarent, cum derogatae iam fuissent per posteriorem laudatam Constitutionem superius transscriptam §. 18. in qua aliter dispositum fuit, vt ex eius tenore colligitur. Pro cuius demonstratione obseruandum venit, quod ex allegato Decreto 13. constat, quod tunc temporis iuxta Constitutiones Ordinis, Capitula intermedia non habebantur, & ex eo Reuerendissimus Generalis, vt in dicto Decreto exprimit, motus fuit ad illam prouidentiam decernendam sub Anno 1595. ; Anno tamen 1625. inter alias Constitutiones *part. 4. cap. 20. num. 2.* statutum fuit quod Congregationes intermediae haberentur, & in eodem Capite *num. 6.* stabilitum est, vt supra vidimus dicto §. 18., quod si post vltimam Congregationem per mortem, vel aliam causam, vacaverit aliquis Prioratus, Prouincialis de Vicario provideat, qui duret vsque ad Capitulum Prouinciale, quique votum habeat in illo. His ergo sic stantibus, & insuper disponentibus iisdem Constitutionibus *Cap. vltimo part. 4.* quod *omnes Constitutiones, Statuta, & decreta, quae aliud disponant, ab eo quod in illis statutum mansit, reuocatae habeantur.* quid dicta decreta prodesse, etiam si vim legis haberent? Cum ergo haec omnia, quae satis nota in Prouincia; & Religione sunt, reticuisse illi PP. recurrentes ad assertum Iudicem, sufficienter constat qua mala fide recursus fecerunt, & qua iniustitia, ac violentia assertus Iudex processerit.

30 Quo attinet ad secundum, facultatis scilicet asserti Iudicis ad procedendum in hoc casu, praecamur Eminentissimos PP. obseruare modum, quo in praecitato suo testimonio exprimit facultatem, qua processit. Postquam enim retulit commissionem per Reuerendissimum Nuncium Apostolicum datam Reuerendissimo Archiepiscopo subiungit: *e per altro dispaccio de detto Illustrissimo Signore Nuncio si ordinò obseruare il numero 13. & 14. della legge municipale di detta Prouincia, la quale dispone, che se vacasse alcun Priorato, ò Prelatura di qualche Conuento in quelli di questa Prouincia Belica, il Vicario Prouinciale non potesse nominar altro senza essersi prima consultato con il Maestro Socio Compagno, e il Reuerendo Disfinitorio, ò almeno due Disfinitori. Summario Num 5. litt. F.* Quin exprimat diem, mensem, aut annum, in quo haec commissio expedita fuerit, quod non omisit in relatione alterius commissionis (ad alium tamen finem) à Reuerendissimo Nuncio emanatae, neque exprimit ad quem directa fuerit haec Commissio pro eius executione. Si enim hanc facultatem claram, & indubitata[m] habebat, quare numquam communicauit? nec notam illam fecit? nec verbum de illa vquam

quam factum fuit, quando præsertim de eius defectu præcisè excepit P. Texada? & quare vsus ea non est impediendo, ne suffragantur electioni, Vicarij Priores Conuentus Granatensis, & Xibraleonis, qui similiter à Reuerendo Domino Vicario Prouinciali sine consultatione Definitorum fuerant nominati ob mortem vtriusque Prioris? Si hæ nominationes non differunt ab ea Collegij Sancti Alberti, cur cùm isto, & non cùm alijs Vicarijs vsus fuit sua asserta facultate? nec etiam in alijs quatuor nominationibus, & institutionibus, quas similiter fecit de quatuor Vicarijs ob renuntiationes Priorum, in quibus nec formam illorum Decretorum seruauit?

31 Sed supponamus, quod facultas, quam habuisse asserit, assertus Iudex fuisset pro isto casu indubitabilis, eratne hæ facultas, vt procedere posset contra iuris ordinem, Vicario Rectore Collegij non audito, nec citato, illum expoliando iure suo, & munere obtento, & etiam illum declarando incursum in censuras, & cedulones ponendo, absque vlla citatione? hæ enim facultates semper sunt ad procedendum iuris ordine seruato, & non aliter intelliguntur. *Cap. ex parte, il secondo de Re iudicat. Cap. sepè contingit de verbor significatio, Lezana oper. mor. tom. 1. cap. 15. de obligat. regul. in elect. n. 34. Passerin. de elect. cap. 2. n. 4. Roder. qq. Reg. 52. art. 2.*

32 Quid attinet ad tertium, protestationum nimirum, & appellationum Vocalium, satis constat legitimè factas fuisse ante, & post electionem coram Notario publico Apostolico seruata forma. *Cap. vt circa 4. de elect. in 6., & eius Gloss. verb. Instrumento publico = ibi = Publico facto per manum Tabellionis, quod indubie sufficit iuxta præfatum Textum, nam vt ait Irantius de protest. consider. 2. num. 1. Protestatio citra clamorem, & in occulto, quandoque fieri posse. Ripa in dicto cap. num. 68., vel coram Testibus, vel Scriptura mediante. Imò melius proceditur eam sic in scripturis faciendo, vt ait citatus Auctor in hac materia Magistralis considerat. 6. num. 9. = ibi = Quamuis melius, & consultius sit, vt de protestatione publicum fiat instrumentum, vt de illa plena habeatur fides. Quæ protestationes, & appellationes factæ fuerunt ad Sacram Congregationem, nedum per Reuerendum Patrem Vicarium Prouincialem, verum etiam per Patrem Vicarium Rectorem Sancti Alberti, & Patrem Vicarium Conuentus Vrsanen. qui reiecti fuerant à suffragando, & per multos alios Gremiales Capituli ascendentes ad numerum 19. Summario Num. 10. Nequè verò huiusmodi protestationem, necessario tenebantur communicare, vt ait Barbosa vot. 107. num. 28. ibi = Nec requirebatur, vt ille, contra quem facta fuit Protestatio*

A 8

illius

Illius scientiam haberet, quia quando in protestatione inest actus propter scientiam Aduersarij, non est necessè, quod fiat notificatio. Et idem tradit Irant. *confid.* 47. num. 1. & 3. Menoch. *conf.* 308. num. 5. Soccin. *Consil.* 203. num. 8. lib. 2. Bald. *Consil.* 165. num. 6. Olea de *Cess. Jur.* tit. 8. quæst. 1. num. 14. cum alijs multis quos assert.

33 Transeundo nunc ad ea omnia, quæ ex prædictis suapte natura deducuntur, & ex quibus nullitas electionis tribus alijs Capitulis apertè constat; primum in ordine se offert iniustissima reiectio Vicarij Reſtoris Sancti Alberti à suffragio ferendo in controuerſo Capitulo, ex quo fuisset excommunicatus, quia sicut nullitè, & iniustè fuit semotus à munere suo, & expoliatus, ita nullitè, & iniustè excommunicatus, & à suffragando reiectus; tum quia iudex assertus contra illum processit sine sufficienti iurisdictione, vt minimumque, quin de illa doceat, vt tenebatur facere, tum etiam, quia contra omne ius naturale, diuinum, & positium processit, illo non audito, nec citato; tum in super quia ad omnia processit sine Causæ cognitione, & adeò præcipitantè, vt intra terminum duarum horarum fuerit declaratus, & cedulones affixi; tum deniquè quia exclusio à suffragando fuit modo indebito, non seruato iuris ordine, nec decreto Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ confirmato à Clemente Octauo foelicis record. anno 1601., & illius obseruantia ab ipso præcepta, quod tradit Matheuc. de *Official. Cur. cap.* 18. num. 50. ibi = *Privatio vocis abliue, & passiuæ, & inhabilitatis decreta, sententiæque ab iisdem Superioribus Ordinis lata, ne deinceps in ipso electionis actu pronuncientur, promulgenturud, atquæ ea promulgata, Vocales minimè afficiant, nisi per mensẽ ante fuerint intimata, prout Sanctitas Sua omninò vetuit.* Et subiungit = *illudq; fundatur in iure communi secundum quod omnes mutationes, & sententiæ prolata in limine Capituli præsumuntur factæ ad fraudandam futuram electionem, vt advertit Castellin. de election. cap.* 13. num. 14.

34 Et ita accidit in ista reiectione, in qua, nec tempus obseruatum fuit, cum die præcedenti electioni fuisset intimatus, vt illi non assisteret, nec ordo à Sacris Canonibus præscriptus *Cap. ex parte de re iudicata. Cap. sæpe contingit de verbor. significat.* Cum deberet doceri, & ei dari copia illius, quod contra illum fulminatum erat, & audiri eius defensio ex *Text. in Clement. Pastoralis S. Caterum de re iudicat. Roderic. q. reg. 52. art. 22. per tot. tom. 2., Passerin. de elect. cap. 2. S. Queritur num. 4., & num. 71. cum seq., Laurent. de Peirin. de subdit. reliqu. quæst. prima S. 10. in princip. fol. 461. = ibi = Dico primo: Præsident Capituli cum ampla potestate etiam à Papa non potest priuare Religiosos voce actiua, & passiuæ.*

passua, sine eo quod prius citentur, ipsi, que detur copia eorum, quæ contra ipsos fulminata sunt, ut possint se defendere.

35 Et ex Ordine, de quo agimus *Lezana oper. moral. tomo primo cap. 15. de obligation. regul. in elect. num. 34.* = ibi = *Præsidentes electionibus Regularium debent iuxta instituta suarum Religionum procedere, non possunt priuare Religiosos Capitulares voce actiua, vel passua, sine eo quod prius citentur, ipsi, que detur copia eorum, quæ contra ipsos sunt fulminata, ut possint se defendere, quia nemo potest condemnari inauditus, & defensiones sunt de iure naturali, quod addo verum est, ut etiam si dicatur in commissionibus Præsidentium, ut possint priuare Religiosos Capitulares voce actiua, & passua, non possunt id facere, nisi modo prædicto, quia tales commissiones semper debent intelligi seruato iuris ordine. Et eodem modo loquitur P. Antonius à Spiritu Sancto Carmelita Excalceatus in *director. Regular. tractat. 4. disput. 3. less. 12. §. 1. à numer. 328.* & passim Doctores.*

36 Id ipsum accidit in reiectione *P. Ferdinandi Muñoz Vicarij Conuentus Vrsanen.* legitimè de cetero instituti ex necessitate Conuentus, alias iustificata, & ex præcitata facultate generalitatis, cui nulla præmissa citatione, nec notificatione causæ, nec processus, nec dato tēpore, ut posset se defendere, in vigilia Capituli missus illi fuit, nomine Reuerendissimi Præsidentis, Nuncius, nè aulam Capitularem ingrederetur, quia voce actiua, & passua carebat, eo quod infra octo menses ante Capitulum fuerat institutus; cum tamen Constitutio non loquatur, nec loqui posset de renuntiatione necessaria, uti fuit ista, ex quorum exclusione sic facta, & si tot iniuritiæ, & nullitates non adfuissent, electio abs dubio venit declaranda penitus nulla, præsertim quando id ab Exclusis petitur, prout expressè, in *Cap. Bonæ memor. il secondo §. Electionem,* & *Cap. Quod sicut de Electione, Matheuc. ubi proximè sub num. 49.* = ibi = *Vbi aliqui Vocales à Præside iuris ordine non seruato voce priuantur, electio à Iudice est irritanda, si id ab Exclusis petatur.* Eman. Rodrig. *quæst. Regul. tom. 2. quæst. 52. art. 12.* ibi = *Non sunt admissi, qui erant admittendi, unde isti, si suam volint prosequi iniuriam, debet Iudex electionem nullam declarare,* Peirin. *de subd. Relig. quæst. prima §. 10. vers. 3. dico ibi = Si priuentur aliqui Vocales à dicto Præside non seruato iuris ordine, electio à Iudice debet irritari =* Et paritèr Barbosa *Vot. 47. num. 187. lib. 2. Sigismund. de election. dub. 91. num. 10.* Et communiter omnes. Cum enim vnus, & alter reiectus, in vim suarum appellationum, & protestationum, de quibus §. 30. suam iniuriam prosequentes petant hanc declarationem nullitatis electionis, indè eorum exclusionem, tamquam ex nouo secundo Capite nullitatis, Electio venit irritanda.

- 37 Secundum caput nullitatis (alius tertium) quod deducitur ex supra allata relatione est admissio ad suffragia ferenda quatuor Religiosorum ex illis sex, qui excarcerati fuerunt; nam omit- tendo defectum facultatis, qua assertus Iudex ad illorum excarcerationem processit, & iniustitiam ipsius excarcerationis, absq; prævio examine causæ, propter quam fuerant carcerati, & modum strepitosum, quo ad dictam excarcerationem præcipitanter processit, de quo supra in relatione, sufficit, ad nullitatem, quod excommunicati, & voce actiua, & passiuæ priuati, iuxta Consti- tutiones Ordinis supra adductas, inueniebantur, & Superior contra illos procedebat, quia semel, & iterum inobediuerant palam literis Vicarij Prouincialis in virtute sanctæ Obedientiæ, iuxta formam Ordinis expeditis in fauorem P. Texada, & ipsum quo- què P. in Vicarium Rectorem, iuxta leges institutum, & à Com- munitate acceptatum, & in possessionem missum in Superiorem recognoscere detrectauerant.
- 38 Cumque de hac causa carcerationis dubitare non posset præfatus Iudex, stante quod subiiciendo illos suo examini declarauerunt prædictam carcerationem fuisse = *Per non hauere obbedito la detta Patente di Vicario Rettore spedita* = addentes dictam Obedien- tiam non fuisse ab eis præstitam, quia in nominatione Vicarij, non obseruauerat decreta illa Reuerendissimi Chizzola, d. *Sum- mario num. 5. litt. F.*, absque debito de his omnibus examine, præ- cedenteq; declaratione, quod neque excommunicati, neque pri- uati voce actiua, & passiuæ fuissent, non debebant ad suffragium admitti: quandoquidem eorum admissio, hac declaratione non præcedente partibus auditis, nec auferre poterat incurSIONem Censurarum, nec illis vocem actiuam, & passiuam restituere; (& tamen vnus ex illis, inter illos sex, *nominatus fuit pro munere Prouincialis scilicet P. Leon*) & cum iam hic ex dictis constet pla- nè iniustissimum fuisse assertum motiuum inobedientiæ prædicto- rum Religiosorum, certamque iuxta suas leges priuationem vocis actiuæ, & passiuæ, eorumque excommunicationem (vti, & ipse Iudex agnouisset, si debitis præcedentibus citationibus, & alijs de iure faciendis de hac causa cognouisset) satis manifestum est ex istorum admissione ad Capitulum, electionem ipso facto nullam ex infra dicendis euasisse.
- 39 Neque ad hanc solam admissionem istorum quatuor reducitur hu- iusmodi nullitas: fuerunt enim etiã admissi contra hæc iura Defi- nitores, quorum ius ad suffragandum expirauerat, dum noui Defi- nitores in quolibet Capitulo Prouinciali eliguntur antè ele- ctionem Prouincialis, & sic per electionem nouorum Definitorum cessant iura eorum, qui tales fuerant in præcedenti Capitulo de- putati, nec possunt isti ampliùs in electione Prouincialis suffra- gium ferre; vt speciali Constitutione declarauit sanct. memor.

Urbanus VIII. anno 1532. impressa in Bullar. Carmelit. tom. 2. constitut. 44. die. Sum. Pontif. fol. 438. ibi : In supremo &c. Nobis expositum fuit, quod in dicta Prouincia Castellæ Definitores Capituli Prouincialis præteriti, in Capitulo Prouinciali sequenti, usque ad electionem Prouincialis inclusuæ, sub prætextu & sus introducti, quodque id aliquando à Priore Generali dicti Ordinis concessum fuit, vocem habere prætendunt. Cum autem & Constitutiones. & Statuta Generalia dicti Ordinis, præmissis repugnent &c. Nos opportunis remedijs, &c. quod de cætero in Capitulis Prouincialibus dictæ Prouincie nullus prædictorum Definitorum vocem habere possit, aut debeat &c. tenore præsentium statuimus, & ordinamus &c. Et conclusit cum clausula sublata, & decreto irritanti, contra quam ad id apertam Apostolicæ Constitutionis legem, & declarationem non potuerunt, neque Reuerendissimus Generalis, neque Excellentissimus Præses Definitores præteritos ad suffragium ferendum admittere, cum resistent dicta clausula sublata, & decreto irritans, quibus ea omnia, quæ contra huiusmodi Constitutionem gesta fuerint, penitus annullantur ad firmat. per Rot. dec. 206. n. 2. cor. Peuting. dec. 525. n. 2. coram Merlin. decif. 139. num. 14. & 15. coram Otthobon. & decif. 1696. n. 26. coram Emer. Iun. Neque horum admissio vllam habet excusationem, vt ostendit aduersæ partis silentium vsque modo in hoc puncto.

40 Quibus etiam accedit ex hoc eodem capite admissio P. Iosephi Quiedo, cui titulus Magisterii collatus fuit ad hunc effectum per saltum, & sine ascensione per gradus, & lecturam præscriptam à Constitutionibus, quod ex aduerso non negatur, quod quia pertinet ad augmentum Vocalium merè titularium, cadit sub expressa prohibitione Sac. Concilij Trident. sess. 25. cap. 6. de regular. qua annullantur electiones, quæ fiant nouas voces augendo, & violata etiam inuenitur declaratio, & resolutio huius Sacræ Congreg. die 18. Martij 1700. pro Ordine Carmelit. quæ pro regula in ordine habetur, & extat in dicto Bullario tom. 2. inter Constitutiones, & decreta felic. mem. Innocent. XII. ibi : In causa PP. Ordinis Carmelitarum super Magisterijs, & alijs gradibus Sac. Congreg. &c. censuit. ac declarauit : Gradus omnes Magisterij, Præsentatura, Baccalaureatus &c. Et indulta etiam PP. Prouincie quadragenariorum, & aliarum exceptionum à quocumque Superiore Ordinis concessa, & concedenda contra formam Constitutionum Ordinis, & ordinationum Apostolicarum non sustineri. Et cum in Constitutionibus Ordinis part. 1. cap. 17. postquam statuuntur ea, quæ obseruari debent pro obtinendis gradibus Bachalaureatus, Magisterii &c. concludatur num. 1. quod aliter ; Nullus imposturum instituatur Magister, Præsentatus, vel alius, qui dicitur de gratia Graduatus, neque ex saltu, etiam si per aliquot annos se exercuerit in studijs &c. concludendo : super quo nec possit dispensare

Re-

Reuerendissimus, inde constat, quod admissio dicti P. Quiedo fuit penitus iniusta, & procurata in augmentum Vocalium, de quo fufius in præcedentibus scripturis, quod est expresse prohibitum iuxta præallègata.

41 Ex quibus omnibus indebitis admissionibus venire indubium non potest nullitas huius electionis, stante dispositione Sac. Concilii dicta *sess. 25. de regular. cap. 6.* quæ annullat electiones, quæ fiunt nouas voces in electionibus constituendo ibi: *Ne in posterum liceat ad effectum electionis faciendæ CONSTITVERE, aut voces, & suffragia absentium supplere, si verò contra huius decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit: & cohærenter decreto Sac. Congreg. Concilij ad d. cap. In vna Bulgaria apud Matthæus. de Offic. Curia cap. 18. num. 19. Sac. Congregatio censuit cauendum, ne deinceps TITVLARES CONSTITVANTVR ad effectum electionis faciendæ, aut voces, & suffragia absentium suppleantur: Et stante etiam Constitutione Urbani Octaui laudata §. 37. & Constitutionibus Ordinis, de quibus proximè; Et cap. *Messana 56.* & cap. *Quia propter de electione ibi: Presentibus omnibus, qui debent. Et concludit annullando suffragia, si aliter, procedatur: Ideoque Sabell. in Summ. diuersorum verbo election. 8 cum multis ait: Electio facta ab Vniuersitate, vel Collegio, in qua cum habilibus interuenerint aliqui inhabiles, & ius eligendi non habentes, EST NULLA IN TOTVM, cum ratione inhabiliti uitietur etiã quoad habiles, quia in indiuiduis, prout est actus electionis per scrutinium, utile per inutile uitiat. Baldus, & alij in cap. *Messana 56. de electione &c. Sperel. dec. 161. n. 38. ibi adest in super, & altera nullitas, quia fuit ad uotandum admissa Monialis adhuc non professa, quæ nondum est de Capitulo, nec poterat electioni interuenire Text. est in cap. Ex eo 32. §. In Ecclesiis de elect. in 6. ubi id notat, Lopus Abb. Archid. Gemin. Ioann. Andr. Auchar. Ioan. Monach., & Francus, & consequenter irrita fuit in totam electio ob illius indiuiduitatem, & propterea utile per inutile uitiat. Dec. conf. 332. num. 5. Cecc. conf. 12. num. 30. Guttier. Can. qq. cap. 15 n. 114. Rota dec. 471. num. 9. part. 1. diuer. Irant. de protestat. consider. 16. n. 1. ibi: Nulla est electio si ad eligendũ inhabilis admittatur, & unius Electoris inhabilitas aliorum electionem nullam, & irritam reddit. Ita Georgius Caredo decis. 84. num. 15. par. 2. Mastrill. de Magistrat. lib. 1. cap. 23. num. 53. Francis. Capiblan. de Baronib. pragmat. §. 10. num. 80. Donat. tom. 2. de elect. tract. 2. quest. 15. qui querens: AN CAPITVLVM DE CONSENSV MAIORIS PARTIS POSSIT CONCEDERE, VT QUI NON HABET VOCEM IN CAPITVLO ILLAM HABERE POSSIT? Ait = RESPONDEO ABSOLVTE NEGATIVE, ETIAMS I OMNES CONSENTIANT &c. nec stat in posse Capitularium aliquem habilitare ad eligendum, nisi ius***

statuta, & privilegia à Papa, & colligitur ex dicto cap. Quia propter de electione &c. secus electio reddetur nulla, ut post celebrata contra formam d. cap. Quia propter, ut ibi Abb. nosat nu. 3. & Megal. in promptuario verb. Capitulo num. 4. & communiter omnes.

- 42 Nec prætereundum est pro coronide huius puncti, quod qui morti proximus erat, & gravissimo morbo laborabat, ita ut eadem electionis die obierit, adhuc vrgentia captandi eius suffragium tanta fuerit pro parte P. Rios Aduersarij, ut curauerit, quod in illo statu semiuivus curru translatus fuerit ad Domum Capitularem, ut suffragare posset: quis autem non videt ex hoc actu affectatissimum studium vniendi quocumque modo posset pluralitatem suffragiorum, tot illicitis modis, pro se euehendo ad munus Prouincialis, de cuius consecutione, acta omnia testantur, quantum ipse diffidebat, quodque si maiorem suffragiorum partem his artibus non expiscasset, minimè tot suffragia in electione habuisset.
- 43 Ex contextu autem huiusmodi actuum, qui nullitatem important, resultat aliud tertium (alias quartum), & præcipuum nullitatis caput, metus nimirum iustissimè concepti, quo hæc electio celebrata fuit pro Reuerendo P. Rios. Nolumus circa hoc vri ijs, quæ resultant ex Vocalium declarationibus, sed præcisè stando in ijs, quæ ex relatione asserti Iudicis delegati, & ex factis notorijs constat, ut supra, sicut ex protestationibus ante, & post Capitulum, supplicamus tantummodo EE.PP., ut benignè illas dignentur attendere conformiter ad relata verba testimonij asserti Iudicis, & ex ibidem relatis ponderare omnia ea, quæ resultant ex facto secuto in Collegio D. Alberti cum tam præcipitanti modo procedendi in omnibus, & per omnia, ex quibus indubiè constat, quod legitimus, & iustus fuit timor conceptus, & iniuste illatus Vocalibus, qui hisce prius expertis, & auditis quoque fautorum Aduersarij iactationibus, & minis, quibus prius in alijs Conuentibus, & deinde in ipsa Domo Capitulari proclamabatur omninò volita electio P. Rios, fuit necessarium, quod idem P. Gonzalez rogasset amicos suos suffragium ferre (ad horam) in illius fauorem ad vitanda grauiora damna, aliter præuisa, & sequenda, ut constat etiam ex informatione summaria facta per assertum P. Prouincialem Rios, & ex protestatione R. P. Gonzalez d. Summ. n. 10.
- 44 Cum vero ex huiusmodi metu iuste concepto sublata remanserit Vocalibus ea plenaria libertas à Sacris Canonibus requisita pro electionis validitate ad *Text. in cap. Cum terra de elect.* hoc solum exuberat, ut è contra electio remaneat irrita, quemadmodum illam irritari ex metu solum reuerentiali erga grauem Personam tradunt *Glosa in cap. Tuæ fraternitatis verb. importunitatem*

rem de præben. ibique Imol. num. 2. Rebuf. tom. 2. Conftit. Reg. tit. de reſcript. art. 1. Gloſa 3. verbo Item non valet electio: Abb. in cap. 2. quod metus causa num. 4. Gutierrez quaſt. Canon. lib. 1. cap. 37. num. 17. & 18. Samuel de elect. latiffimè, & egregiè traçt. 2. controverf. 7. à conclus. 1. ad 5. per tot. & ſignanter num. 13. ibi = Metus reuerentialis in caſu noſtro ad electionem irritandam, & omnes actus à libera voluntate pendentes annullando abſolutè loquendo datur in eo, qui iure aliquo ſubiectionis alteri ſubeſt. Paſſer. eodem traçt. cap. 4. num. 28. cum ſeqq. vbi licet ponat metum reuerentialem erga Superiorem eſſe iuſtum, & honeſtum, tamen ſi non à ſola virtute procedat, ſed ſit mixtus cum timore aliquo tollente libertatem tunc concludit exindè irritari electionem.

45 Et egregiè Lezana qq. mor. par. 1. cap. 15. num. 25. ibi = Debent electiones eſſe omninò liberae, itaut aliter factæ ſint ipſo iure nullæ ex cap. vbi periculum §. Caterum de elect. in 6. unde omnis electio per metum, etiam reuerentialem facit electionem ſaltem in foro conſcientiæ irritam, & tom. 4. conſultat. 10. num. 4. & 5. ibi = Celebratum eſt cum violentijs, & metu graui &c. electiones autem ſic factas, non ſolum irritari debere, ſed etiam ipſo iure irritas eſſe, colligitur ex cap. hon. mem. &c. quod aded verum eſt, vt ſola iuſta, & probabilis ſuſpicio metus ad id ſufficiant, quia illa habetur pro metu = Et ſimiliter loquitur P. Antonius à Spiritu Sancto in Directorio Regularium traçt. 5. diſput. 2. ſeſſ. 6. num. 99. 100. Pignatell. conſult. 17. num. 4. verſ. Iuſtum autem tom. 7. ibi = Iuſtum autem metum incurrit ſola quandoque alicuius Potentia. Rota decif. 326. num. 12. & per tot. coram Gregorio XV. Peirin. de Religioſ. ſubd. tom. 1. quaſt. 1. de obedient. cap. 31. §. 8. Caſtell. de elect. cap. 4. num. 56. Barboſ. in cap. bonæ mem. num. 3. & 11. Miranda in Manual. Pralat. tom. 2. quaſt. 23. ar. 1. Aldana conſtit. 77. num. 11. concludiue, & late Thomas Sanchez de Matrim. lib. 4. diſp. 18. a num. 7.

46 Propterea ſi vrgebat præſentia potentis Præſidis, quæ ratione Perſonæ, & ſupremæ eius poteſtatis erat neceſſariò contradicentibus metuenda ex his, quæ experta fuerant ab eius Subdelegato; Si aderat promptus ipſemet Iudex illicò præcipitans ad cenſuras cum termino duarum horarum armata manu procedens, habensque copias ſatellitum, & militum; ſi aſtu exercitæ ſunt violentiæ per eundem Iudicem in Collegio Sancti Alberti; ſi conculcatis conſtitutionibus Ordinis, & iuribus naturali, & Diuino, à quo citatio, & deſenſionum aſſignatio veniunt; ſi iam aliqui Vocales inauditi reiecti fuerant à ſuffragio ferendo, & excarcerati, quamuis eſſent excommunicati, & priuati voce actiua, & paſſiua admiſſi, nullo efformato illorum cauſæ iudicio, & indè multiplicati Vocales contra omnia iura, negari nequy, quod in tali

tali electione, ultra reuerentiam, violentia intercesserint, quod- que conceptus fuerit a Vocalibus legitimis metus, vnde electio non remanserit in libertate Eligentium, & ex hoc capite plitquam irrita sit.

47 Inutiliter in his terminis ex aduerso recurritur ad extrinsecos actus solemnitates, proponendo quod Vocales acquieverint electioni, suffragium tulerint in personam P. Rios, secutamque eius electionem in Sessionibus Capitularibus approbauerint; Nam antecedenti die, decem, & nouem Vocales penes acta Notarij publici fuerant protestati = *Dall' Elezzione che il giorno seguente douea farsi, e da tutti gl'atti antecedenti, e susseguenti alla medesima, e benchè in publico aderisse à quanto proporrebbe detto Monsignor Illustrissimo tanto nella legitimazione de voti, quanto in tutte l'altre cose occorrenti, s'intendesse, che il suo consenso era violentato, e ne reclamaua senza pregiudizio di poter ricorrere alla Sag. Congregatione de Vescoui, e Regolari, alla quale sin dall'ora appellaua &c. senza che gl'atti, che si facessero di suo consenso, douessero intendersi auer più valore di quello le desse vna mera tolleranza per rispetto, e venerazione di Sua Signoria Eccellentissima = dicto Summario nu. 10. si ergo præmissa huiusmodi protestatione accesserunt electioni P. Rios, aliosquæ actus gesserunt, sine alia contradictione manifestum est, quod omnia pocesserunt ex eodem metu, de quo fuerant protestati, nec quicumque sint actus subinde facti, etiam si præferant liberam voluntatem, vllum important recessum à præcedenti protestatione, nec metum purgant, nec nullitatem electionis, vt docent Panormitan. in cap. 1. de his que vi, & metu. Nat. consil. 451. num. 3. Menoch. præsumpt. 4. n. 23. lib. 3. Rota decis. 771. num. 8. & decis. 2127. num. 50. & 2152. n. 8. cor. Coccin. Sed imò eundem metum, indeque inductam nullitatem magis confirmant, vt tradit Sigismund. de Bonon. de elect. dub. 54. num. 14.*

48 Specialissima est in hoc puncto auctoritas Sac. Rot. decis. 342 n. 3. coram Greg. XV. ibi: *Quamdiu enim durat causa metus quicumque actus fiat, & si præferat liberam voluntatem, & letum, iucundumque animum nedum metum non purgat, sed potius eum magis confirmat, vt dixit Rota &c. & laudat innumeros, & Iezana oper. moral. tom. 4. d. consult. 10. num. 50. ad 52. cum pluribus sequent. ibi = Cum protestatio semper durauerit, nec opus esset illam in singulis actibus replicare, metus enim, & violentia tamdiu durat, quamdiu durat eius causa, quamuis in actu externo appareat quinò libertas, vnde quicumque actus fiat, etiam si præferat liberam voluntatem, & letum, iucundumque animum, nedum metum non purgant. Panorm. &c. sed potius eum magis confirmant, & dixit &c. & hoc procedit quamuis quodcumque temporis spatium intercedat inter actum, & metum incussum ad illius effectum. Et eodem modo loquitur S. Rota decis. 465. num. 3. & decis. 705. n. 1. par. 2.*

par. 2. recen. Menoch. de præsumpt. 4. num. 23. lib. 3. Nata conf. 451. num. 3. Paris. conf. 55. num. 7. lib. 4. Abbas antiquus in cap. super hoc vers. filia Alexander consil. 99. num. 9. lib. 3. Sanchez de Matrim. lib. 4. disp. 18. ubi fusè.

49 Et prosequitur idem prælaudatus Lezana num. 54. ibi: *Similiter non obstat, quod Gremiales dicti Capituli interrogati post electiones tribus vicibus; Est ne qui opponat? Nullus reclamauerit, tum quia axioma illud, tacens consentire videtur, desumptum ex l. 2. §. Voluntatem ff. solut. Matrim. Et ex l. qui tacet, non procedit, quando Ius resistit, prout contingit in proposito: siquidem contra, & fas admittentur inhabiles ad electiones, & excluderentur aliqui ex habilibus, ut dictum est. Gloss. in cap. Per hunc 2. quæst. 7. Masc. de probat. conclus. 1153. num. 52. Barbosa in axioma Jurium axiom. 217. num. 6. tum præcipue quia quando tacens contradicendo actum impedire non potest, tunc etiam si taceat non censetur consentire.*

50 Sed quid his immorandum? quando etiam nulla præcedente protestatione, nec metu, post factam electionem potest contra eam opponi, quando oppositio tendit ad aliquod votum ex concurrentibus annullandum, quod ipso Iure nullum est, & cognitum non fuit, ut est Textus expressus in cap. Si quando de elect. in 6. & videri potest eius Glossa, & Lezana tom. 4. d. conclus. 10. n. 61. & 62. Imò & ipsi Electores, qui omnino liberè consenserunt electioni, propter causas de nouo emergentes, & prius ignotas possunt electioni postmodum se opponere, ut ex Textus expressus in cap. Nulli de elect. in 6. Imò etsi nullus esset, qui electioni se opponeret, constando Superiori de nullitate potest eam cassare, & irritam declarare, ut dicto loco num. 50. concludit idem Lezana ibi: *Quidquid de hoc fuerit id non tollit auctoritatem Confirmatoris, ut possit ex officio, etiam extra iudicialiter, prout sibi placuerit cassare, & annullare dictas electiones, & Capitulum ob defectus in ipsis repertos, etiam si nullus Contradictor adsit, ut dictum est.*

51 Minusque potest Pars Aduersa in hisce terminis insistere suffragiorum numero, iuxta quem putat etiam non numeratis suffragiorum, qui illegitimè admissi fuerunt potuisse subsistere electionem, nam primò respondemus de hac pluralitate Votorum nullum fieri posse, nèc debere iudicium ratione metus, qui in ea interuenit, ut demonstratum manet, quod pro satisfactione sufficeret. Secundo respondemus, quod, ut vidimus §. 39. DD. in eo fundant electionem per admissionem illius, qui vocem in Capitulo non habet, nullam, & irritam esse, quod electio est actus indiuiduus, in quibus utile per inutile vitatur, ut præter ibi allegatos, loquendo de electionibus Regularium ait Rota dec. 1539. num. 21. coram Coccin. ibi: *Cum forma sit indiuidua, utile per inutile vitatur.* Et citat multos; nam ut ait eadem Rota dec. 471. num. 9. par. 1. diuersor. = *Quando vnus est pars alterius in hoc casu*
sem-

semper est indiuiduus, cum quilibet ex illis consentionibus influat in totam dispositionem, vt accidit in electionibus, & concordant Roman. cons. 66. num. 2. vsque ad fin. Decius cons. 532. n. 5. Garcia de Benef. par. 5. cap. 9. num. 200. Becc. cons. 12. num. 30. Guttier. quæst. Canonic. lib. 2. par. 15. nu. 114. Lotther. de re Benefic. lib. 3. quæst. 17. num. 12. & 13. Vndè vnus solus admissus, qui suffragio notoriè careret, sufficeret ad annullandam electionem, etiamsi omnes alij suffragium dederint Electo, præcipuè stante dispositione S. Concilij sess. 25. de Regular. cap. 6. prohibente cum clausula irritante augmentum suffragiorum.

52 Tertiò respondemus, quod si hæc doctrina sustineri posset, inutilis esset dicta Sac. Concilij dispositio, inutilisque annullatio electionum per eum factarum, ibi = *Si verò contra huiusmodi decreti constitutionem aliquis electus fuerit electio irrita sit* = inutilisque etiam esset Constitutio Urbani VIII. laudata S. 37., inutilisque insuper essent supralaudatæ Declarationes Sac. Congregationis §§. 38. & 39., ac inutilis itidem Constitutiones Ordinis præcitatæ §. 38., imò & omnes dispositiones Canonice: quandoquidem ferè semper ex hoc capite possent approbari electiones, quantumuis his, & similibus nullitatibus fuissent implicatæ, cum ex vna sola voce nullitèr adiecta dependere possit, vt frequenter accidit, quod, qui eligitur maiorem numerum suffragiorum, acquirat, & cum in hoc casu frequentissimum sit in electionibus, quod minor pars maiori accedat, & ferè per omnia suffragia electus euadat, timore non remanendi in displicentia cum Electo, alijsque motiuis in practica notorijs, indè euidens est, quod numquam ex hoc capite augmenti indebiti suffragiorum, euaderent electiones nullæ, & sic approbata fuisset fraus damnata ex mente Sacri Concilij, & Canonum, nec iuxta hæc agi posset de nullitate declaranda. Nec similiter ob exclusionem Vocalium posset dici de nullitate electionis, si tot sint, qui pro Electo suffragentur, quod exclusi superessent, etiamsi alijs admissi fuissent, & propter eandem rationem, etiam ob incussionem me tus, aliquibus ex Vocalibus, raro, vel numquam electio nulla fuisset, si illis non numeratis, sufficiens numerus suffragiorum esset pro Electo, & sic rata fieret electio, in qua Ambientes non curarent per fas, vel nefas augere suffragia ipsis fauorabilia, & legitima excludere, atquè metū incutere, & hoc pacto omnes dispositiones Canonice, iuraque omnia corruerent, & hac via fierent illusoria, nullusque esset, qui de nullitate ageret, contra praxim totius Ecclesie, & vsum huius S. Congregationis:

53 Nec Auctores, qui ex aduersò in scriptura responsiua afferuntur S. 18. probant suum intentum; nam Saijrus, qui ibi laudatur lib. 2. cap. 2. num. 10. in dicto loco nec verbum de hoc habet; Pasqualigus, qui citatur in *99. moralium quæst. 17. per totam*, non loquitur

tur de presenti casu, sed de electione cuiusdam Abbatissæ, in qua omnes Moniales ius legitimum ad suffragandum habebant, & monita ab Episcopo, quod Abbatissa, quæ munere hoc immediate functa erat, rursus eligi non poterat, hoc non obstante, multæ suffragium illi dederunt, & cum nulliè in hoc processissent, reliquæ verò legitime, aliam eligendo; *idè* (ait) *si non computatis suffragijs inutilibus, adest electio facta per vota vtilia, non debet impediri per inutilia, sed reiiciendi sunt inutiliter suffragantes, tamquam nolentes eligere.* Et hoc ab omnibus est tenendum, & nihil ad intentum refert; & similiter Castellin. quem laudat *de elect. cap. 5. num. 15.*, Cardinalis de Luca laudatus *discurs. 3. de regular. num. 7.* nihil ibi de hoc agit, cum solummodo tractet de nullitate cuiusdam electionis, in qua alternatiua inter Nationes non fuit obseruata. Idemque Card. citatus *discurs. 53. eiusdem tit. num. 13.* agit de electione cuiusdam Abbatis, in qua suffragium dederunt, prout in consuetudine in Monasterio erat, Monachi, qui non erant in sacris, & ratione consuetudinis prætendit electionem à nullitate vindicare, & ex abundantia in fine ait = *Et quoad interuentum Monachorum, qui non erant in Sacris, iustificabatur in facto Monasterij consuetudo. Ac vltimus cum vota fuissent concordia, nihil referebat dictus interuentus cum mixtura non habentium votum* **NON CONTRADICTA NON PRÆIUDICET ELECTIONI**, *quæ ab alijs bene conclusa sit, dum difficultas cadit, quando alia vota illegitima ipsam electionem concluderent, secus autem, vbi ipsi etiam non interuenientibus, actus esset bene conclusus; vbi obseruari debet non dicere, quod Contradictor non præiudicat electioni, vt per errorem Transcriptoris exaduerso exprimitur, sed contrarium, quod non contradicta non præiudicet electioni, quod supponit, quod contradicta præiudicaret validitati; & hoc ita in electione, in qua omnes fuerunt concordæ, & consequenter nulla aderat necessitas contradicendi; & in casu etiam, in quo nullitas suffragiorum erat valde dubia, ratione consuetudinis, & possessionis suffragandi, etiam qui non erant in sacris, quod & nos dicimus, & nullus erit, qui contradicere possit, cum suffragia dubia non faciant electionem nullam ipso iure, licet contradicta, & dubio examinato cassari possit; quod totum est extrà rem, de qua agimus, de suffragijs nimirum certo nullis, contradictis modo, quo potuerunt contradici, & de electione non omnium concordia facta, vt fuerat illa.*

54 Passerin. etiam laudatus, *de elect. Canon. cap. 14. num. 24.*, licet nullo Textu, nulloque Doctore duce dicat, quod *admissio inobediens non reddit electionem nullam, nisi ex vi nominationis factæ ab illo, aliquis sit electus*, in eo tamen sensu contra Sententiam

Doctorem abundat, quod eo casu non est nulla ipso iure, ac de cetero non negat, quod si contradicatur annullari debeat, quandoquidem *cod. cap. 14. num. 34.*, & 44. ait suffragium dubium admitti non debere in Capitulo, nè electionem dubiam reddat, ideoque cassandam: Quodquidem licèt sustineri posset, nihil probat pro casu præsentis. Laudatur tandèm declaratio Sacræ Congregationis Ponente Eminentissimo D. meo Spinola, quæ non est ad rem: ex abundantia enim hæc autoritates fuerunt adductæ à D. Vrsaya, vt ex *eadem sua disceptatione 9. part. 2. tom. 4.*, ad quam se remittit, satis apparebit. Fuerunt enim multa, & grauissima motiua, ob quæ declarari debuit nullitas Capituli, *ibi videnda*. Decretis autèm Sacrarum Congregationum non remanent approbata omnia, quæ in scripturis, vel ad ornatum, vel ex abundantia afferuntur, & idem dicimus de illa alia declaratione in *Baren. anni 1712.*

55 Ex his omninò demonstratam credimus nullitatem huius controuersæ electionis, ob quatuor allata capitula præcipua, restrictiuæ videlicèt, exclusionis legitimorum Vocalium, admissionis illegitimorum vocem non habentium, & metus incussi, ex quibus nullitatibus satis resultat, quod nullo modo agi possit de illius sanatione; Sunt enim dictæ nullitates nedùm plurimæ ex singulis capitibus, sed etiam nimium graues; nec credimus viam esse aperendam, vt Sacri Canones conculcentur spe talis sanationis, (quam aliàs idem P. Rios anno 1715. reportauit ex mera gratia,) vt frequentèr hæc S. Congregatio experitur, maximè quando tota Prouincia commota est, vrgetque pro præsentis timor vindictæ contra eos, qui sese legitimè opposuerunt, & pro futuro continuatio miserissimi status, in quo posita est Prouincia, & violenta dominatio, cui subiecta reperitur; & quando vterius constat de præcedenti ambitu ex confessione ipsius Aduersarij in Epistola data *dicto Summar. Num. 5.*, plus vrget, vt de sanatione verbum non fiat. Nam inquit Text. in *Can. 1. quæst. 6. caus. 3. sicut is, qui inuitatus renuit, quæsitus refugit Sacris Altaribus est admouendus; sic qui vltra ambit, vel importandè se ingerit, est procul dubio repellendus*. Et benè Lezana citot. *consult. 10.*, & sequent. ait = *Si autèm tales electi ambitiosi fuerunt, vtiq; indigni reputantur. Ambitiosus autèm, nedùm confirmari, sed potiùs, (vt per hyperbolem) dixit Sigismundus de Bonon. supra num. 61. decapitari meretur. Glossa verb. ambitiosus: denique etiam si aliàs esset Sanctus, prout de istis PP. Religiosis existimari debet, ex ambitione redditur indignus.* = Tanto denique fortiùs, quando peccatum fuit sub spe obtinenda eandem sanationem. Quæ hoc ipso non est admittenda, vt latiùs in præteritis Informationibus.

86 Pro quo hodie hæc specialis ratio concurrens, qua amplius firmatur spe huius sanationis omnia facta fuisse: cum enim Vocales prætendentes nullitatem electionis, post decretum Sac. Congregationis *Dilatata*, audierint ab Eminentissimo Cardinali Ponente desiderium utramque partem componendi, & continuo ob reverentiam debitam prædicto Eminentissimo ejus nutibus taliter se subjecerint, ut totum suum jus, & arbitrium in voluntate ejusdem Eminentissimi posuerint, & in vim hujus obsequiosæ resignationis Eminentissimus Ponens de reducendis Aduersarijs curaverit, hanc resignationem in illis minimè inuenit: quandoquidem semper supposuerunt electionem P. Rios, sanari omninò debere; quod satis ostendit necdum animum, quo omnia facta fuerunt, hanc sanationem consequendi, verum, & conatum illum maximum, quo gubernium Provinciæ dictus Pater ambit, quando non obstante nullitate suæ electionis, tamquam præliminare vult, ut sua permanentia in Officio semper firma maneat; & licet ex hoc solo motivo eam demereretur, ne ex hoc impediri posset compositio, Eminentissimus Ponens securus de resignatione Recurrentium benignitè huic prætensionì annuit: Itaque compositionem tractando, quantum ad reliqua, incipiendo a Definitorio disposuit, quod ex octo Vocalibus, ex quibus istud componitur, quorum duo sunt P. Rios uti nominatus Provincialis, & Pater Gonzalez, uti Provincialis absolutus, tres ex reliquis sex fuissent juxta deuotionem Rev. P. Rios, & alij tres juxta eam Rev. P. Gonzalez, & insuper, quod vnus indifferens de nouo creari pro hac vice posset autoritate hujus Sac. Congregationis, & descendendo ad Prioratus similiter disposuit, quod ex viginquibus de quibus Provincia componitur, ultra duo Hospitia, octo deberent nominari ad deuotionem ejusdem Rev. P. Gonzalez, & tres qui vacauerant, à tempore Capituli de nouo eligerentur fauore Rev. P. Gonzalez, vel de hoc partes inter se tractando, vel electionem nouo Definitorio relinquendo, reliquis quatuordecim remanentibus in fauorem Partis aduersæ: hæc fuit propositio Eminentissimi Ponentis, & licet primò Aduersarij illam in multis repugnassent, volentes potius dare legem quam eam recipere, tandem compositionem ita illis fauorabilem ab Eminentissimo benignitè dispositam amplexati sunt, & cum Recurrentes totum suum arbitrium adhuc, & iustitiam posuissent in manibus Eminentiss., licet agnoscerent, quod hac via pars aduersa consequeretur quantum desiderare poterat, virtute tamen suæ amplissimæ resignationis ausi non fuerunt replicare.

57 Quis crederet Eminentissimi PP. quod Aduersarij, qui tantam benignitatem experiebantur ab Eminentissimo in tam fauorabili laudo pro communi quiete, & in causa nullitatis tam clara, & ipsi

ipsis Aduersarijs non ignotæ, juxtâ quam timere debuerant omnia facta castari, & a Prouinciali vsque ad vltimum Priorem omnes deponi, & de nouo ab hac Sancta Sede, vt de jure procedit, alios creari, grates profundas Eminentissimo non exhibuissent? Non tamen ita accidit, nam videntes, quod huic temperamento replicatum à Recurrentibus non fuit, existimantes hanc promptam, & reuerentem obedientiam esse, quia de iustitia suæ causæ diffident, quasi de victoria securi, de Reis in Actores conuerti, Eminentissimo inexpectatum dederunt responsum; se arbitrium ab eodem dispositum amplecti jam non posse sub prætextu, quod mandatum non habebant à suis Principalibus, vt de his agere possent, de quo PP. recurrentes per eundem Eminentissimum certi facti fuerunt, qui subjunxit, quod poterant, si vellet, de nouo scribere.

58 Continuo ergo operæ prætium PP. Vocales existimarunt, omnia sua jura in hac noua Informatione compilare, quæ in præcedentibus scripturis, vel solum leuiter attigerunt, vel in totum omiserunt, quia illis indigere non existimabant; hodiè tamen pro tollendis aliquibus æquiocationibus necessariū putant fusiùs omnia denuò exponere. Et cum de rectissima Iustitia hujus Sac. Congregationis debeant omninò sperare, & credere remedium desideratum contra euentem nullitatem controuersæ electionis, humiliter, & enixe deprecantur, quod si quæ in scriptura exponuntur, hoc mereatur nullitatis iudicium, vt nulla ex gratijs, priùs Aduersarijs ex benignitate oblatis, illis denuò concedatur, cum gratiam demereatur, qui loco gratitudinem exhibendi, post ejus acceptationem turpiter eam respuit.

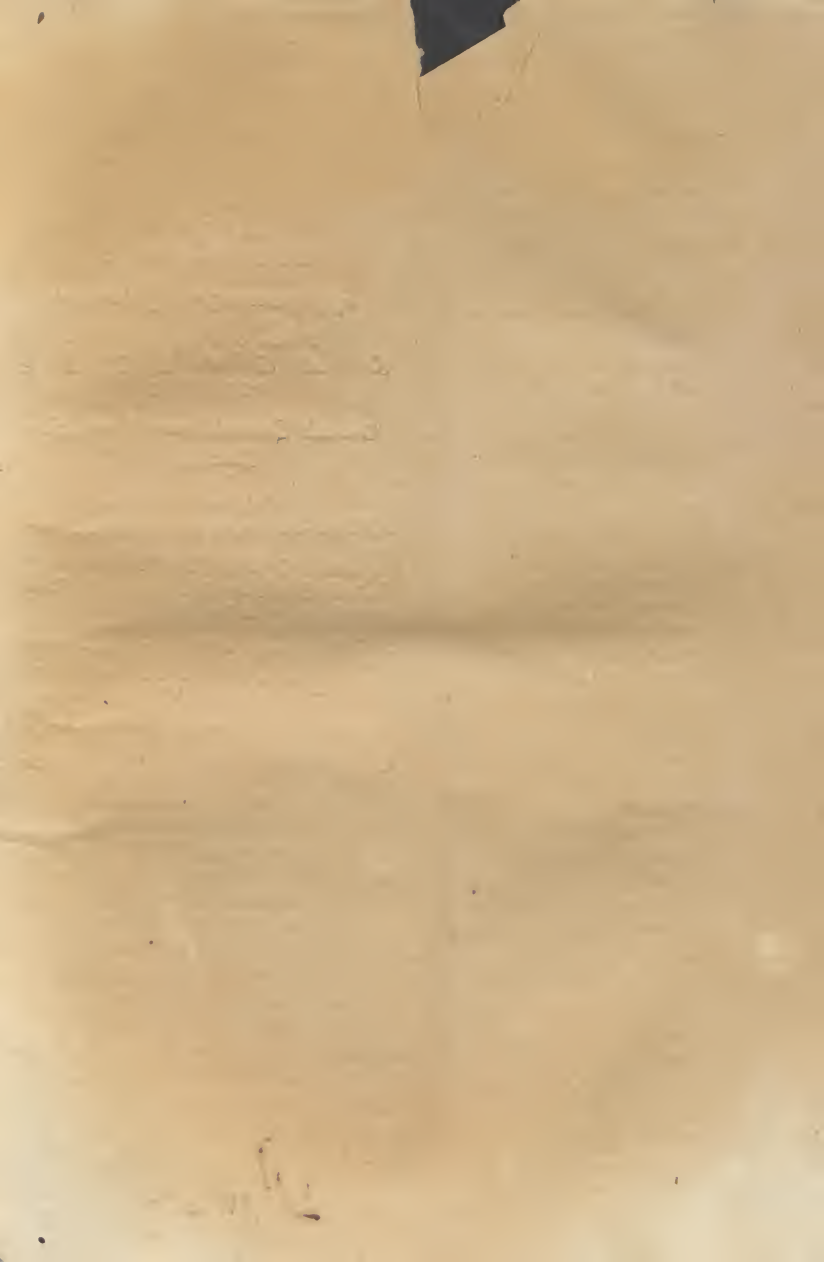
59 In hoc tamen, sicut, & in omnibus omninò libentissimè etiam se, & omnia ipsorum jura, sicut nutibus Eminentissimi Ponentis grato animo reliquerunt, regulatissimo etiam, & prudentissimo Sacræ hujus Congregationis consilio, & arbitrio submitunt; sperant tamen, & iterum enixe supplicant, quod quatenus aliquod temperamentum desumere huic Sac. Congregationi placeat, non dedignetur reflectere, quod ob tam notabilem mutationem circumstantiarum omninò etiam mutare fas erit arbitrium, quod Aduersarij acceptare noluerunt, cum nec mutatio omnium Priorum, quæ de iustitia nullitati Capituli respondet, æquivalere possit sanationi, & continuationi Prouincialis asserti, quæ tunc Aduersarijs, ne de hac causa ultra ageretur, in obsequium Reverendissimi Præsidis concedebatur; Et cum hodiè hoc tam singularis gratiæ spretum habeamus, & nullitatem Capituli clariùs elucidatam, videtur concedi hanc gratiam non posse, quam certe nec conuenire pro comperto habemus, quandoquidem certo certius hac via, necessitati illius Prouinciæ, nec pro præsentì,

nec

nec pro futuro occurri queat, cum Provincialis, qui totius ele-
ctionis præcipuus scopus fuit, in suis facultatibus, etiam absque
vlla protectione nedum totam Provinciam in potentia, & virtu-
te contineat, sed etiam Definitorium, ita ut de facili, Definitorem
indifferentem, imò & Definitores ad se attrahere poterit, & in
omnibus Dominus Provinciæ in perpetuum manere, & Vocales
assiduè ita mortificare, ut deferere Provinciam forsan cogantur.

Quare &c.

*Joseph Andreas Scaramutius Adu.
Xaverius Musti.*

SACRA
CONGREGATIONE

Episcoporum, & Regularium

Eño, & Rño D. Card.

S. A G N E T I
PONENTE

*Ordinis Carmelitarum Prouincie
Boethicæ.*

P R O

RR. PP. Vocalibus eiusdem Prouincie.

C O N T R A

R. P. Fr. Didacum Thomam delos Rios
& litis &c.

✠

Nouus Restrictus Facti, & Iuris.

✠ Typis, Zinghi, & Monaldi 1726. ✠

Parte